

INKERIN

K I R K K O

4/92/2014

Urkumusiikki opettaa
tuntemaan Jumalaa

Free Hugs
– Jumalan sylissä

Muusikosta
tulikin pastori

Kirkkomusiikki suuntaa ihmistä Jumalaa kohti

Kuva Tuulikki Vilhunen

Ilm. 19: 5-7

Ja valtaistuimelta kuului ääni: - Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki te hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, pienet ja suuret! Sitten kuulin äänen, joka oli kuin suuren kansanjoukon kohinaa, kuin suurten vesien pauhua ja voimakasta ukkosen jylinää. Se lausui: - Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden. Iloitkaamme ja riemuitkaamme, antaakamme hänelle kunnia!

INKERIN

KIRKKO

4/92/2014

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evangelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovin, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3 Pääkirjoitus

4 Marina Väisä: "Urku-musiikki opettaa tuntemaan Jumalaa"

7 Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia

12 Pohjoisen maan säveliä

14 Muusikosta tulikin pastori

17 Arktista kumppanuutta

18 Säveleitä Siperiasta

14 Muusikosta tulikin pastori

19 Free Hugs – Jumalan sylissä

20 Mieluisin joululauluni

22 Joululahjaksi Inkerin Kirkko -lehti

23 Tähtien taikaa

24 Joul

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Pyhä Henki toimii

Iloa ja rauhaa Kristuksessa, rakkaat lehtemme lukijat.

Maailma myllertää, kylmä sota on taas todellisuutta. Mutta kiitos Herralle, saamme evankeliodia, tehdä kirkolle kuuluvaa työtä ja mahdollisuuden tavoittaa uusia ihmisiä. Seurakunnan työ Venäjällä on aina lähetystyötä, koska suuri osa ihmisistä on hengellisesti kuolleita, Jumalan armosta osottomia. Heillä on hyvin vähän aavistusta pelastuksesta ja yleensäkin Jumalan Sanasta.

Hiljattain saimme tiedon, että vesilaitos luovuttaa Inkerin kirkolle vanhan pappilan Kronstadtissa. Rakennus on kaksikerroksinen ja hyväkuntoinen. Se antaa kirkolle mahdollisuuden monenlaiseen toimintaan tällä kauniilla saarella, jolla joskus 1900-luvun alkuvuosina oli kaksi isoa luterilaista kirkkoa ja amiraalina suomalainen Sireniniminen mies. Kiitos Jumalalle, että nyt voimme aloittaa melkein nollasta Pyhän Hengen johdossa työtä seurakunnan kehittämiseksi.

Kaupunkiseurakunnissamme yhtenä työmuotona on avautunut musiikkityö. Kuorolaulu, urut, pianonsoitto, yhteislaulut ovat Venäjän oloissa osoittautuneet kansaa vetäviksi. On tärkeää, ettemme unohtaisi työn päämäärää: osoittaa ihmisille pelastuksen tie Jeesuksen Kristuksen kautta. Se tarkoittaa, että konsertit ja esitykset alkavat hartaudella ja päättyvät rukoukseen sekä kehoitukseen, että pappi tai joku vanhin voi keskustella henkilökohtaisesti niiden kanssa, joilla on kysyttävää. Useita ihmisiä on jo liittynyt tämän työn kautta seurakuntaan.

Jeesuksen aikana nuorukainen kyse-

li, mitä hänen pitää tekemän, että hän perisi iankaikkisen elämän. Nykypäivän nuori ja vanhempikaan ei ole yhtään sen kummempi, jos hänet johdetaan Jeesuksen tykö. Hän samoin rupeaa kysymään: "Mitä minun pitää tehdä, jotta pelastun - auttakaa!"

Minua on jäänyt puhuttelemaan eräs nuori nainen. Hän saapui Sveitsistä opiskelemaan Pietarin konservatorioon. Nainen oli kasvanut jumalatommassa perheessä, häntä ei ollut edes kastettu. Konservatoriossa hän tutustui uskoviin nuoriin, jotka johdattivat hänet kirkkoon soittamaan viulua. Häneen teki suuren vaikutuksen nuorten rakkaus, yhteys, ilo ja rauha, joita hänkin kaipasi. Kohta nainen hakeutui rippikouluun, hänet kastettiin ja hänestä tuli Kristuksen seuraaja. Kun opiskelu päättyi, nainen palasi Sveitsiin. Hän perusti sinne puolisonsa kanssa rukouspiirin, on innokas kristitty ja iloitsee Herrassa. Hän ikävöi Inkerin kirkon nuoria ja on hakenut meiltä venäläisiä virsikirjoja.

Herra on voimallinen. Hänen työsään musiikki voi olla väline, jonka avulla Pyhä Henki toimii. Musiikki voi olla Bachin tai **Pekka Simojoen**. Tärkeää on, että se herättää kysymyksen, miten minä pelastun. On myös tärkeää, että me kirkon työmiehet ja -naiset osaisimme johdattaa kyselevät ihmiset Jeesuksen opetuksen kautta Hänen armolliseen syliin. Auttakoon meitä siinä kolmiyhteinen Jumala.

Siunattua adventinaikaa!

+ Aarre Kuukauppi

Marina Väisä: ”URKUMUSIIKKI OPETTAA

Hento nainen istahtaa urkujen ääreen. Kädet asettuvat koskettimistolle ja sormet alkavat ketterästi punoa sointukulkuja. Pyhän Marian seurakunnan kanttori-urkuri Marina Väisälle jokainen jumalanpalvelus on uusi kokemus.

Marina Väisä (37) on monessa mukana. Hän on työskennellyt Pyhän Marian seurakunnan kanttori-urkurina vuodesta 2009. Toinen työpaikka on Pietarin konservatoriossa, jossa hän opettaa urkujen soittoa ja urkuimprovisaatiota. Lisäksi hän kouluttaa Inkerin kirkon kanttoreita, järjestee Pyhän Marian konsertteja ja esiintyy itsekin eri konserttisaleissa. Kelton seurakunnan kanttorin ja kuoronjohtajan tehtävät hän on 20 työvuoden jälkeen joutunut jättämään ajan puutteen takia.

Vuonna 2005 ilmestyi venäjänkielinen Hiljaisuuden lauluja – levy, jolla Marina johti laulajia. Kelton kuoron kanssa hän teki joululevyn 2009. Viimeisin äänite on vuodelta 2012, yhteistyössä oopperalaulaja **Jelena Jeremejevan** kanssa tehty.

Tänä syksynä Marina on miehensä kanssa totutellut siihen,

TUNTEMAAN JUMALAA”

että kotona on koululainen. Lisää muutoksia on tulossa talvella, sillä perheeseen odotetaan toista lasta.

Pikku kanttori

Marina syntyi Kelton Rosmittalassa inkeriläis-venäläiseen, musiikaaliseen perheeseen. Äidillä oli kaunis lauluääni, isä soitti haitaria ja kitaraa. Marina aloitti 7-vuotiaana musiikkikoulun. Soittimekseen hän tahtoi pianon.

Naissaarnaaja Mari Mehiläinen oli kastanut Marinan mummon luona. Mummo oli se, joka kertoi lastenlapsilleen Jeesuksesta ja otti heidät joskus Pushkiniin jumalanpalvelukseen. Kirkko oli täynnä ja seurakunnan laulu teki Marinaan vaikutuksen.

Kun seurakunnan toiminta alkoi Neuvostoliiton loppuaikoina Keltossa, pikku parakissa, Marina pääsi pyhäkouluun. Hänen soittotaitonsa huomattiin ja 12-vuotiaana hän alkoi säestää pyhäkoulussa. 13-vuotiaana hän jo säesti jumalanpalveluksissa pienellä sähkösoittimella.

- Siihen aikaan vain vanhat ihmiset olivat jumalanpalveluksissa. Minä olin siellä ainoa lapsi, Marina Väisä muistelee.

Pyhäkoululaiset tekivät **Terhi** ja **Pentti Smedsin** johdolla retken Valkealan seurakuntaan. Lahjakas 14-vuotias pianistin alku noteerattiin Suomessa ja passitettiin kuukauden mittaiselle kanttorikurssille Loimaalle, jossa pikakoulutettiin kanttoreita Inkerin kirkon tarpeisiin.

- Loimaalla sain kasan nuotteja. Ne olivat urkumusiikkia, jota soitetaan jumalanpalveluksen eri vaiheissa. Kurssi antoi minulle valtavasti energiaa, ja urkujen soitosta tuli harrastukseni. Aloin johtaa seurakunnassa nuortenkuoroa, ja kun Kelton uuteen kirkkoon saatiin urut vuonna 1992, minusta tuli 15-vuotiaana seurakunnan urkuri. Jatkoin kuitenkin pianonsoiton opiskelua ja kuvittelin tulevani suureksi pianistiksi, Marina kertoo.

Määrätietoista opiskelua

Marina Väisä valmistui Pietarissa ensin pianonsoiton opetta-

jaksi Rimski-Korsakovin musiikkiopistosta ja jatkoi pianonsoiton opiskelua konservatoriossa. Vuonna 2000 konservatorioon perustettiin urkuluokka. Marinasta tuli koko Venäjän ensimmäinen ja silloin ainoa opiskelija, jolla oli pääaineena urut. Siihen saakka urkujen soitto oli ollut mahdollista ainoastaan sivuaineena Pietarissa ja Moskovassa.

Joku vinkkasi Marinalle Kotkan mestarikurssista, jonka opettajista yksi oli professori **Olli Porthan** – Marinan tuleva opettaja. Marina pääsi opiskelemaan Sibelius-Akatemiaan Suomeen. Neljä vuotta hän opiskeli samanaikaisesti sekä Pietarissa että Helsingissä ja toimi lisäksi kanttorina jumalanpalveluksissa ja kuoronjohtajana Keltossa. Kaksi viikkoa hän vietti Helsingissä, kaksi viikkoa Pietarissa. Matkat taittuivat yöbusseilla.

Vuonna 2004 Marina valmistui Pietarin konservatoriosta ja seuraavana vuonna Sibelius-Akatemiasta. Hän alkoi opettaa konservatoriossa ja suoritti vielä vuonna 2006 urkujensoiton jatkotutkinnon.

Musiikkityö kehittyy Inkerin kirkossa

Kun Inkerin kirkko koki uudelleen nousun, nopeassa tahdissa syntyneissä seurakunnissa oli melkoinen kanttoripuula. Forssan seurakunnan kanttori, **Antti Vuoristo**, aloitti vuonna 1991 Inkerin kirkon kanttoreiden pikakoulutuksen. Kursseja ehdittiin järjestää Suomessa kolmesti, ennen kuin opetus alkoi Kelton koulutuskeskuksessa. Vuoristo osallistui myös pitkään käytetyn kaksikielisen virsivihon tekemiseen.

Inkerin kirkon kanttorit palvelevat seurakunnissa joko sivutoimisina tai täysin vapaaehtoisina.

- Kanttorimme ovat yleensä saaneet opisto- tai konser-

vatoriotasoisien klassisen musiikkikoulutuksen. Kanttoreita heistä kehittyi kanttorikurssien ja erilaisen täydennyskoulutuksen tukemina, Marina Väisä kuvailee.

Inkerin kirkon kanttoreita, kuoronjohtajia ja musiikkiaktiiveja kutsutaan joka vuosi Inkerin kirkon musiikkipäivään, jossa opiskellaan muun muassa luterilaista kirkkomusiikkia ja äänenmuodostusta. Syksyllä 2013 pidetyssä musiikkipäivässä otettiin käyttöön Inkerin kirkon uusi venäjänkielinen virsikirja. Tänä vuonna musiikkipäivässä perustettiin kanttorikilta, jonka tarkoituksena on tiivistää kanttoreiden välistä yhteistyötä ja tukea heitä työssään.

- Inkerin kirkossa on paljon lahjakkaita muusikoita, joiden kanssa on mahdollista kehittää kirkon musiikkitoimintaa. Voimme vetää erilaisia projekteja sekä yksittäisissä seurakunnissa että koko kirkossa. Voimme myös vaihtaa keskenämme urku- ja kuoronuotteja. Kanttorikillan perustaminen auttaa meitä siirtymään ammatillisessa mielessä uudelle tasolle, Marina iloitsee.

Pyhän Marian urkuilmiö

Ennen vallankumousta Pietarissa oli kymmeniä urkuja luterilaisissa ja katolisissa kirkkoissa sekä konserttisaleissa. Vallankumouksen pyörteissä niille kävi huonosti. Myös Pyhän Marian kirkon vanhat urut hävisivät. Uusi aika koitti vasta 2000-luvulla, jolloin urkuja alettiin restauroida tai rakentaa kokonaan uusia.

Pyhän Marian kirkon nykyiset barokkiurut valmistuivat vuonna 2010. Niiden myötä pietarilainen konserttiyleisö on löytänyt tiensä kirkkoon. Viikonlopun konserteissa kirkko täyttyy kerta toisensa jälkeen tungokseen asti. Joukossa on hyvin paljon nuoria ja yhtenä viikonloppuna saattaa olla toista tuhatta kävijää.

- Pietarista on tullut Venäjän urkumaailman pääkaupunki. Pietarin urkuprofessorit, monet filharmonian solistit ja ulkolaiset taiteilijat haluavat tulla soittamaan Pyhän Marian kirkkoon. Kaikki konsertti-illat on varattu jopa kahdeksaksi kuukaudeksi eteenpäin, Marina kertoo.

Urut on ainutlaatuinen ja erikoinen soitin, sillä lähes kaikki uruille sävelletty musiikki on kirjoitettu Jumalan kunniaksi. Osalle kansaa urkumusiikki on vierasta, eikä siihen kuuluvaa sanomaa ja kirkkomusiikkia tunneta. Marina onkin kääntänyt itse ohjelmalehtisiin virren säkeistöjä ja psalmeja venäjäksi. Siitä on tullut hyvää palautetta.

Joskus urkuja nimitetään Pyhässä Mariassa yhdeksi lähetystyöntekijäksi, mitä ne käytännössä ovatkin. Konserteissa on aina seurakunnan tervehdys, hartauspuhe ja mahdollisuus jäädä keskustelemaan papin kanssa. Konserteissa kävijöitä on tullut rippikouluun ja juurtunut seurakuntaan.

Kanttori nauttii työstään

Jokainen jumalanpalvelus on Marina Väisälle ainutlaatuinen. Hän tempautuu siihen mukaan ensimmäisestä nuotista lähtien.

- Kanttori voi omalla luovuudellaan auttaa ihmisiä kohtamaan Jumalaa, johdattaa alkusoiton avulla päivän aiheeseen ja auttaa virittäytymään rukoukseen. Virsiaarteemme on pohjaton. Virret voivat yhdessä Jumalan Sanan kanssa luoda tietynlaisen tilan jumalanpalvelukseen osallistuville ihmisille.

Marina iloitsee kanttorina, kun seurakunta veisaa hyvin. Hänestä on mukava kuulla urkuparvelle ihmisten kauniita ääniä ja tajuta, ettei hän johda seurakunnan laulua yksin. Erityisesti hänen mieltänsä lämmittelee, kun jollekin aukeaa musiikki ja jos kanttorina on saanut olla vaikuttamassa siihen.

- Joka sunnuntai saan jotakin uutta, kuin siemauksen rai-kasta ilmaa. Se on uskomaton kokemus ja suuri etuoikeus. Iloitsen siitä edelleen viikosta toiseen, vaikka olen työskennellyt seurakunnassa jo monia vuosia.

Teksti: Darja Shkurljateva,

Tuulikki Vilhunen/Kristiina Paananen

Suomennokset: Liliann Keskinen

Kuvat: Kristiina Paananen

Kanttori-urkuri Marina Väisän (vas.) ja mezzosopraano Jelena Jeremejevan vuonna 2012 julkaistua levyä myydään Pyhän Marian seurakunnan työn hyväksi.

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

12.09.2014

- **Vadim Lysenkon** kirkkoherran valtuuksia Kontupohjan seurakunnassa jatketaan kahdella vuodella.

- Hyväksytään **Konstantin Subbotinin** valinta Tsheboksaryn seurakunnan kirkkoherraksi kahdeksi vuodeksi.

- Diakoni Konstantin Subbotin vihitään pastoriksi Lapsi- ja nuorisotyön toimikuntaan.

- Diakoni **Igor Borisov** vihitään pastoriksi Kupanitsan seurakuntaan.

- **Timur Pamyatnyh** vihitään diakoniksi Kristus Vapahtajan seurakuntaan Novosibirskiin.

- **Andrei Kuzin** siunataan katekeetaksi Messiaaniseen Johannes Kastajan seurakuntaan.

- **Sergei Anikin** siunataan katekeetaksi Saratovin Pyhän Johanneksen seurakuntaan.

- Lähetystyöntekijä **Christina Heikkilä** (SLS) jatkaa Inkerin kirkossa koordinaattorina 25.08.2014 - 30.06.2015.

- Lähetystyöntekijä **Andrei Heikkilä** jatkaa Inkerin kirkossa Teologisen Instituutin hallintojohtajana 25.08.2014 - 31.06.2015.

**Inkerin kirkon
tuoreimmat uutiset**

www.inkerinirkko.fi
www.elci.ru

10.10.2014

- **Natalia Antipova** kutsutaan nais- ja perhetyön koordinaattoriksi vuoden 2015 alusta yhdeksi vuodeksi.

- Teologisen Instituutin kehittämistyöryhmää täydennettiin. Siihen kuuluvat nyt **Ivan Hutter, Ivan Laptev, Jukka Paananen, Aleksandr Prilutskij, Veronika Shutova, Aleksandra Seliverstova, Andrei Heikkilä, Pekka Mikkola ja Darja Shkurljateva.**

- Evankelis-luterilainen Pyhän Kolminaisuuden seurakunta Krasnojarskissa hyväksytään Inkerin kirkkoon.

- Evankelis-luterilainen Pyhän Andrein uskonnollinen ryhmä Simferopolissa hyväksytään Inkerin kirkkoon uskonnolliseksi yhteisöksi.

- Tiedotettavana asiana todettiin Inkerin kirkon kanttorikillan perustaminen.

Kirkkokolehti Kazanille

Suomessa kannettiin 3.8.2014 valtakunnallinen kirkkokolehti Kazanin seurakunnan kirkkoprojektin hyväksi. Kolehti on tuottanut 10.11. mennessä 87 426 €. (IK)

Jaroslav Boitshenkosta Teologisen Instituutin rehtori

Rehtorin vaihdokseen johtanut prosessi käynnistyi Teologisessa Instituutissa syksyllä, kun rehtori **Aleksandr Prilutskij** ilmoitti lopettavansa työnsä lokakuun lopussa. Virka julistettiin avoimeksi ja sitä haki määräpäivään mennessä neljä pätevyysvaatimukset täyttävää henkilöä. Hakijoilta vaadittiin Inkerin kirkon jäsenyys, Venäjän kansalaisuus sekä korkeakoulututkinto.

Teologisen Instituutin johtokunta haastatteli kaikki virkaa hakeneet 14.11. ja valitsi heidän joukostaan yksimielisellä päätöksellä **Jaroslav Boitshenkon**, Nizhni Novgorodin seurakunnan kirkkoherran. Boitshenko valittiin kolmeksi vuodeksi ja hän aloitti tehtävässä välittömästi. (IK)

HERRASSA NUKKUNEITA

HANNU VÄLIMÄEN

TT, KT, FT **Hannu Välimäki** (s. 1936) kuoli 9.9.2014 Keuruulla, jossa hän teki elämäntyönsä lukion rehtorina. 2000-luvun alussa hän opetti Inkerin kirkon Teologisessa Instituutissa. Hannu Välimäki kantoi huolta Teologisesta Instituutista monin tavoin loppuun asti. Myös hänen viimeisenä toivomuksenaan oli Inkerin kirkon pappiskoulutuksen tukeminen hautajaismuistamisten sijaan.

MUISTOA KUNNIOITTAEN

LML:n pääsihteeri rohkaisi Inkerin kirkkoa

Luterilaisen maailmanliiton pääsihteeri **Martin Junge** vieraili ensimmäistä kertaa Venäjällä ja Inkerin kirkossa 18.9.2014 yhdessä Euroopan asioiden sihteerin **Eva-Sibylle Vogel-Mfaton** kanssa.

Vierailu alkoi piispa **Aarre Kuukaupin** tapaamisella kirkon keskuskansliassa Pietarissa. Martin Junge ilmaisi kiinnostuksensa Inkerin kirkon vaiherikasta historiaa kohtaan ja sanoi suuresti kunnioittavansa vainojen aikana kirkossa vapaaehtoisesti palvelleita naisia ja miehiä. Hän totesi, että menemme tulevaisuuden historia mukamme ja halusimme kuulla myös kirkon tulevaisuuden suunnitelmista ja toiveista.

Keskusteluissa sivuttiin vuonna 2017 vietettävää reformaation juhlavuotta. Junge korosti juhlavuoden suunnittelussa erityisesti globaalia ulottuvuutta, ekumeniaa ja nuorten osuutta.

- Tuokaa yhteiseen pöytään oma äänenne, tapanne ja ymmärryksenne olla luterilaisia. Ei ole niin nuorta, pientä tai köyhää kirkkoa, etteikö sillä olisi jotakin annettavaa muille. Kutsun teitä omalla arvollanne ja todistuksellanne globaaliin keskusteluun, Martin Junge rohkaisi.

Vieraat yllättyivät positiivisesti, kun toimikuntien johtajat esittelivät kirkon lapsi- ja nuoriso-, diakonia- ja lähetystyötä. Junge iloitsi erityisesti siitä, miten Inkerin kirkossa on annettu tilaa lapsille ja nuorille sekä panostettu vapaaehtoisien toimimiseen. Eva-Sibylle Vogel-Mfato hämmästeli, miten pienellä kirkolla on niin monipuolista ja laajaa toimintaa.

- Kirkkolle ei tee työtä ainoastaan uusien jäsenten saavuttamiseksi, vaan toiminta on elävää. Haluaisin lähettää omasta kotimaastani (Saksasta) ihmisiä vierailemaan tänne, Vogel-Mfato totesi.

Keltossa vieraat tutustuivat Teologiseen Instituuttiin, vanhusten palvelutaloon ja kirkkoon. Vanhalla hautausmaalla piispa Kuukauppi kertoi, miten neuvostoaikana siellä pidettiin jumalan-

palveluksia. Jungelle erityisesti hautausmaalla käynti oli puhuttelevaa. Häntä koskettivat syvästi paikkaan liittyvät kertomukset ja siellä pidetty yhteinen rukoushetki.

Piispa Aarre Kuukauppi oli ilahtunut siitä, että vieraat olivat aidosti kiinnostuneita Inkerin kirkosta ja sen tilanteesta.

- Viime vuosina LML:ssä keskustelun aiheet ja sävy ovat muuttuneet. Nykyään suuremmassa roolissa ovat teologia, ekumenia ja kirkkojen välinen yhteys, Kuukauppi summasi.

Vuonna 1947 perustettu Luterilainen maailmanliitto koostuu 144 jäsenkirkosta, jotka edustavat 79 eri maata. Puheenjohtajaksi valittiin vuonna 2010 Jordanian ja Pyhän maan evankelisluterilaisen kirkon piispa Munib Younan.

Chilestä kotoisin oleva pastori Martin Junge on toiminut Luterilaisen maailmanliiton pääsihteerinä vuodesta 1980 lähtien.

*Kuvat: Tanja Paas
Teksti: Kristiina Paananen*

LML:n pääsihteeri Martin Junge ja piispa Aarre Kuukauppi testasivat Teologisessa Instituutissa siperialaisen vangin kahleita.

Piispa Kuukauppi näytti vieraille Inkerin kirkon vanhoja valokuvia. Vasemmalla LML:n Euroopan asioiden sihteeri Eva-Sibylle Vogel-Mfato ja pääsihteeri Martin Junge. Piispan takana tulkkari Tatjana Rjulina.

Kirkolliskokous alkoi jumalanpalveluksella 17.10. Pyhän Marian kirkossa Pietarissa.

Kirkolliskokouksessa puitiin koulutuksen uudistamista

Pääsihteeri Mihail Ivanov kävi läpi Inkerin kirkon ajankohtaisia asioita.

Inkerin kirkon 23. kirkolliskokous alkoi Pietarissa, Pyhän Marian kirkossa perjantaina 17. lokakuuta jumalanpalveluksella, jossa saarnasi piispa **Aarre Kuukauppi**. Liturgina toimi Inkerin kirkon pääsihteeri, Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherra **Mihail Ivanov**.

Pääsihteerin katsauksen ensi kertaa pitänyt Mihail Ivanov kävi läpi kirkon moninaisia tehtäviä ja Inkerin kirkon tapaa hoitaa niitä. Yksi sellainen on aktiivisten seurakuntalaisten ohjaamisen ja kouluttamisen erilaisiin vastuutehtäviin, mikä jo on käynnissä Inkerin kirkossa. Ivanov mainitsi myös tarpeen muuttaa asennoitumista kirkon talouteen.

- Sen ei tule alkaa ainoastaan kirjanpidon

tasolta, vaan asia on tiedostettava myös seurakunnissa. Jokainen yhteisö, iso tai pieni, on osa kirkkoa ja meidän on mahdollisuuksiemme mukaan kannettava vastuu yleiskirkollisista tarpeista, eikä jätettävä niitä kokonaan keskushallinnon harteille, Ivanov totesi.

Teologisessa Instituutissa käynnissä olevat muutokset herättivät useita puheenvuoroja. Osan mielestä nykyinen teologien koulutus ei vastaa kirkon tarvetta ja kustannukset ovat liian suuret. Hyvää palautetta tuli opetuksen korkeasta laadusta. Akateemisuuden puolustajat olivatkin huolissaan opetuksen tason laskusta uudistusten myötä.

Kirkolliskokous valitsi Teologiselle Instituutille uuden johtokunnan, joka joutuu välittömästi töihin. Säästöjen ja rakenteellisten uudistusten lisäksi johtokunta pääsee valitsemaan lähiaikoina uutta rehtoria, kun nykyinen viranhoitaja, **Aleksandr Prilutskij**, lopettaa työnsä lokakuun lopussa.

Kokouksessa käytiin läpi ja hyväksyttiin Inkerin kirkon edellisen vuoden tilinpäätös ja tulevan vuoden talousarvio. Myös toimikuntien toimintakertomukset ja -suunnitelmat käsiteltiin ja hyväksyttiin. Lisäksi kirkolliskokous hyväksyi tänä vuonna perustetun teologisen komission ja valitsi uudet jäsenet kirkkohallitukseen. Inkerin kirkon seuraava kirkolliskokous pidetään 16.10.2015.

Teksti ja kuvat: Kristiina Paananen

Pitkärannan seurakunnassa juhlittiin 31.8., kun kahden vuoden tauon jälkeen kirkonkello on jälleen käytössä ja kutsuu kaupunkilaisia jumalanpalvelukseen. Kuva Nikolai Kushanov

Karjalassa apologinen seminaari

Teksti: Olga Rudaja/ suom. KP
Kuva: Oksana Dyba

Karjalan rovastikunnan työntekijäkokous pidettiin 16.-17.9. Petroskoissa. Sen yhteydessä oli apologinen seminaari, jossa luennoi Pietarissa sijaitsevan Apologisen tutkimuskeskuksen johtaja **Pavel Stoljarov**. Seminaarin aiheita olivat yleinen apologia, uskonnollinen tilanne Venäjällä kulttien näkökulmasta, okkultismi käytännössä - kansanlääkätiede, itämainen filosofia ja kulteissa sidoksissa olevien ihmisten auttamisen erityispiirteet.

Tämä on toinen seminaari yhteistyössä Apologisen tutkimuskeskuksen kanssa. Ensimmäinen järjestettiin viime huhtikuussa, jolloin luennoitsijana oli vanhempi tutkija **Dmitri Rozet**.

Apologisen tutkimuskeskuksen johtaja Pavel Stoljarov (oik.) oli kutsuttu luennoimaan Karjalan rovastikunnan työntekijöiden kokoukseen.

Raamattukoulu käyntiin Pyhässä Mariassa

Pyhän Marian seurakunnassa Pietarissa alkoi lokakuun alussa seurakuntalaisille tarkoitettu raamattukoulu. Lähes 30 ihmistä ilmaisi halunsa saada säännöllistä opetusta kirkkohistoriasta, dogmatiikasta, liturgiasta, apologiasta ja vertailevasta teologiasta. Pääsyvaatimuksena kurssille on rippikoulutason teologisen tiedon hallinta.

- Meillä on rippikoulu, jossa opimme ymmärtämään kristinuskon ydinasioita. Meillä on myös teologinen seminaari, jossa saa korkeampaa teologista koulutusta. Mutta meillä ei ole ollut koulutusta, joka tarjoaisi kaikille seurakuntalaisille mahdollisuuden opiskella teologiaa. Tarkoituksemme on nyt täyttää tätä aukkoa, jotta voisimme kertoa ympärillämme oleville ihmisille uskostamme. Mitä enemmän tiedämme, sitä helpompi meidän on puhua muille Kristuksesta, kirkkoherra **Mihail Ivanov** selitti.

Raamattukoulun opettajina tulevat toimimaan **Aleksei Kargaltsev**, **Zinaida Lurie**, **Sergei Isajev**, Länsi-Inkerin lääninrovasti **Pavel Krylov** sekä Pyhän Marian kirkkoherra **Mihail Ivanov**.

Teksti: Dmitri Rozet/ suom. KP

Luther-Fest Kazanissa

Kazanin seurakunnassa vietettiin 1. marraskuuta Luther-Fest -juhlaa. Aiemmin se oli pelkkä musiikkifestivaali, jota tällä kertaa päätettiin laajentaa. Esillä oli valokuvia, piirustuksia ja maalauksia sekä diaesitys erään seurakuntalaisen Altain matkalta.

Osallistujia juhlaan tuli myös Tsheboksarysta ja Shuarsolas-ta. Emme lakkaa kiittämästä Jumalaa siitä, miten Hän antaa ihmisille niin paljon kykyä kirkastaa Kristusta! Toivomme, että tällaisia festivaaleja tullaan myöhemminkin järjestämään Uralin rovastikunnassa.

Teksti: Veronika Pogasij/ suom. KP

Maria Jelisejeva (vas.) ja Konstantin Subbotin osallistivat Luther-festiin Kazanissa.

Reformaation juhla Karjalassa

Karjalan rovastikunnan seurakunnat juhlivat yhdessä reformaation päivää Petroskoissa 1. marraskuuta. Juhliloita saapui Pitkärannasta, Harlusta, Tsalnasta, Segezhasta ja Derevjankasta.

Juhla alkoi messulla ja jatkui seminaarilla. Reformaation johtaneesta sosiaalisesta ja opillisesta tilanteesta luennoi Petroskoin kirkkoherra **Aleksei Krongolm**. **Julia Mihailova** kertoi luterilaisen musiikin ja jumalanpalveluksen erityispiirteistä. Lasten

ja nuorten esittämä näytelmä viestitti, että kristityt viettävät pyhäinpäivää, eikä halloweenia, jota tiedotusvälineet pitävät esillä. Juhla päättyi pyhäinpäivän vespereihin, jossa muisteltiin poisnukkuneita.

Lauantaisin seurakunnassa pidetään pyhäkoulua alle 4-vuotiaille lapsille ja lapset vanhempineen jäivät kirkkoon koko juhlapäivän ajaksi. Tällaiset kokoontumiset lähentävät paitsi perheitä, myös eri taustoista tulevia seurakuntalaisia. Ihmiset kokoontuvat yhteen osallistuakseen jumalanpalveluksiin ja juhliin, jakamaan iloa ja toiveitaan sisarten ja veljien kanssa.

Teksti: Olga Rudaja/ suom. KP

Inkerin kirkon kanttorit

Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen (Sley) laulukirjan, Siionin kanteleen, 140-vuotisjuhlaa vietettiin Helsingissä 12.10. Musiikillisen tervehdyksen juhlaan toi Venäjältä Inkerin kirkon kanttoreiden lauluyhtye.

Maan korvessa kulkevi lapsosen tie, joka on Siionin kanteleen suosituimpia lauluja, löytyy myös Inkerin kirkon uudesta virsikirjasta. Pyhän Marian kirkon kanttori **Marina Väisä** on tehnyt siitä sovituksen kolmiääniselle naiskuorolle a cappella. Inkerin kirkon kanttorit esitivätkin laulun venäjäksi Helsingissä, Pyhän Sydämen kapelissa pidetyssä juhla jumalanpalveluksessa. Kanttorit esiintyivät myös Siionin kanteleen juhlassa Helsingin tuomiokirkossa.

Marina Väisä teki juhlaa varten kaikkiaan viisi kuorosovitusta Siionin kanteleen tunnetuimmista lauluista. Sovitukset ovat ladattavissa uuden venäjänkielisen virsikirjan nettisivuilta <http://hymns.jimdo.com> osiosta ”Для хоп”.

Teksti: Darja Shkurljateva
Suom.: Hanna Suopajarvi
Kuva: Oksana Dyba

Siionin kanteleen juhlassa

Kanttorit vas. **Irina Vavilova** (Helsinki), **Jelena Antipina** (Hatsina), **Jelena Baranova** (Rzhev), **Irina Forsh** (Haapakangas), **Marina Väisä** (Pietari), **Darja Shkurljateva** (Viipuri) ja **Natalja Mäkinen**, o.s. **Väisä** (Padasjoki)

Konferenssi Roomassa

Luterilainen maailmanliitto isännöi Roomassa 27.-29. lokakuuta konferenssia, jonka aiheina olivat mm. luterilaisten mukanaolo tunnustusten välisessä vuoropuhelussa ja paikallisten evankelis-luterilaisten kirkkojen osallistuminen joukkotiedotusvälineiden työhön, erityisesti internetissä ja erilaisissa projekteissa. Esillä olivat myös pakolaisiin ja maahanmuuttajiin liittyvät kysymykset.

Inkerin kirkosta tapahtumaan osallistivat piispa **Aarre Kuukauppi** ja vikaari **Olav Pantshu**, jotka konferenssin ohessa tapasivat katolisen kirkon paavi **Franciscuksen**. (IK)

Inkerin kirkon piispa Aarre Kuukauppi tapasi Roomassa paavi Franciscuksen.

POHJOISEN MAAN

Säveliä

Uralin rovastikunnan alueella olevasta Komin tasavallasta löytyy kaksi Inkerin kirkon seurakuntaa: Pyhän Johannes Kastajan seurakunta pääkaupungissa Syktyvkarissa ja siitä 500 kilometriä koilliseen Kristuksen syntymän seurakunta Troitsko-Petshorskissa. Pianisti ja musiikinopettaja Svetlana Golovina on toiminut pitkään kanttorina Syktyvkarissa.

Komilainen laulu-yhtye Jumov Ma esittää komin-kielistä hengellistä musiikkia ja käyttää esityksissään komilaisia kansallissoittimia. Kuva Raamatunkäännösinstituutin arkistot.

Olen käynyt Syktyvkarin luterilaisessa Pyhän Johannes Kastajan seurakunnassa vuodesta 1997, jolloin minut kastettiin. Myös 12-vuotias poikani on luterilainen. Seurakuntamme on kovin pieniluokainen. Meitä on parisenkymmentä inkeriläistä, komia, sekä joitakin venäläisiä. Paimenenamme on **Sergei Elfimov**.

Työskentelin seurakuntamme kanttorina vuosina 1998–2011. Äitini kuoleman jälkeen alkoi tuntua raskaalta tehdä kahta työtä ja jätin kanttorin tehtävät. Nyt olen seurakunnan tavallinen jäsen, mutta toki autan joskus musiikissa. Tämän vuoden elonkorjuujuhlassa soitin seurakuntalaisille inkeriläisiä sävelmiä. Kahteen niistä Sergei Elfimov kirjoitti hengelliset sanat, ja nyt niitä voidaan laulaa kirkossa. Olen itsekin säveltänyt kaksi virttä seurakuntaa varten.

Oma musiikin oppikirja

Näin kerran oppikirjan *Mordvalaista kansanmusiikkia musiikin teorian oppitunneille*. Ajattelin, että voisin tehdä samantapaisen oppikirjan komilaisesta musiikista. Tänä vuonna teimme yhdessä musiikkikoulumme teorianopettajan **Dina Karavajevan** kanssa oppikirjan musiikkikoulujen oppilaille. *Pohjoisen maan säveliä* -oppikirjan materiaalina on komilainen kansanmusiikki.

Dina Karavajeva on itse komi, kasvanut komilaisessa kylässä. Hän on puhunut lapsuudestaan asti komin kieltä ja tuntee paljon komilauluja. Oppikirjassamme on yli sata komisyrjäänien ja komipermjakkien kansanlaulua. Oppikirjaan

sisällytettiin myös Komin tasavallan säveltäjien teoksia, sekä jäljennöksiä etnofuturististen komitaiteilijoiden tauluista, joissa kuvataan komisatujen ja -legendojen aiheita. Oppikirjan tekeminen oli innostavaa ja kirjasta tuli hyvin värikäs ja mielenkiintoinen – ainutlaatuinen!

Toistaiseksi kirjaa käytetään vain meidän musiikkikoulusamme, sillä ensimmäinen painos käsitti vain muutaman kappaleen. Toivomme, että työmme herättää kiinnostusta niin, että kirja painetaan ja tulee hyödyttämään lasten musiikkikasvatusta sekä heidän tutustumista omaan kulttuuriinsa.

Komilainen musiikki

”Neitseellinen puhtaus, välittömyys, hämmästyttävä lakonisuus ja eittämätön omintakeisuus ovat ominaista Komin kansanlauluille”, totesi säveltäjä V. Shafrannikov. Komin pohjoisen kansa on rauhallista, vähäpuheista, varsin huumorintajuista, rehellistä ja ahkeraa väkeä.

Koska komit elivät kauan lähes eristyksissä muista Venäjän osista, heidän musiikkinsa ei altistunut ulkopuolisille vaikutteille, vaan säilytti ikivanhat, omaperäiset sävelmät. Melodioissa kuuluu usein miksolyydinen, doorilainen ja fryyginen sävellaji, ja useita laulutapoja kapealla äänialueella. Sangen viehättäviä ovat hauskat lasten lorulaulut. Komit ovat aina pitäneet tärkeänä lastenkasvatusta perheessä, siksi lastenlauluja on tehty hyvin paljon.

Teksti: Svetlana Golovina/ suom. Anu Saari

Svetlana Golovina asuu ja opettaa musiikkia Komin tasavallassa, Syktyvkarissa. Hän on tehnyt kominkielisen musiikin oppikirjan ja auttaa seurakunnan musiikkityössä.

MUUSIKOSTA tulikin PASTORI

Teksti: Darja Shkurljateva
Suomennos: Miina Makkonen
Kuvat: Kristiina Paananen

Nizhni Novgorodin seurakunnan kirkkoherra Jaroslav Boitshenko (45) tunnetaan syvällisenä pohdiskelijana ja taitavana pianistina. Musiikki todistaa hänelle Jumalan olemassaolosta ja tarjoaa yhden kanavan kokea yhteyttä Luojaan ja lähimmäisiin.

Kävin armeijan Moskovassa, jonka jälkeen aloitin musiikin historian opiskelut Nizhni Novgorodin konservatoriossa. Siellä tapasin vaimoni **Larisan**, joka opiskeli vuotta alemmalla kurssilla. Meillä on paljon yhdistäviä ja lähentäviä asioita, kuten rakkaus musiikkiin. Tosin olemme muusikkoina molemmat hyvin emotionaalisia ihmisiä.

Larisa on töissä venäläisen kansanmusiikin orkesterissa, joka toimii musiikkikoulun yhteydessä. Hän myös opettaa siellä domran (balalaikkaa muistuttava venäläinen soitin) soittoa. Heidän orkesterinsa käy esiintymässä ulkomaita myöten. Olen itsekin saanut esiintyä muusikkona ja samalla todistaa Jumalasta ja kertoa seurakuntamme elämästä sekä Suomessa että Saksassa. Olemme myös esiintyneet yhdessä koko perhe. Poikamme **Leonid** (15) soittaa pianoa ja laulaa, **Ilja** (10) soittaa klarinettia, triangelia ja puulusikoita.

Musiikkia ja kirjoja

Elin lapsuuteni ja nuoruuteni Ukrainassa, Vinnitsin kaupungissa. Lapsuuden perheeni oli onnellinen. Isä työskenteli radioelektronikan tehtaalla pääinsinöörinä. Äiti oli paikallislehden toimittaja, äidinkielen opettaja sekä kirjaharrastajien yhdistyksen jäsen. Perheemme oli ympäröity kirjoilla ja meillä luettiin paljon.

Musiikkia rakastin lapsesta saakka. Äiti muistelee, että saatoin istua hiljaa ja keskittyneesti kuuntelemaan jotakin surullista musiikkia. Opiskelin pianonsoittoa musiikkikoulussa kahdeksan vuotta, jonka jälkeen pääsin musiikkiopistoon musiikin teorian osastolle.

Musiikkiopistosta saakka olin syvästi kiinnostunut niin musiikista kuin kirjallisuudestakin. Jo silloin tutustuin sy-

vemmin Bachin teoksiin. Minua auttoi kirjallisuus, jossa oli syvennytty Bachin teoksiin. Silloin myös ensimmäistä kertaa luin Kristuksesta. Äidillä oli kotona sohvaan piilotettu Raamattu. Vaikka hän oli kommunisti, hän oli saanut kirjaharrastajien yhdistyksen kautta Raamatun, joka oli ehkä takavarikoitu joltakin. Ihmettelin silloin, mitä tuo kirja sisälsi ja miksi se oli kielletty.

Bachin musiikkia kuulin ensimmäisen kerran Andrei Tarkovskin elokuvassa *Solaris*. Se teki minuun syvän vaikutuksen. Myös elokuvassaan *Peili* Tarkovski käytti Bachin musiikkia. Hänen elokuvansa vaikuttivat minuun paljon. Bachin teokset ovat myöhemmin auttaneet minua syventymään luterilaiseen perinteeseen. Lutherista kuulin ensimmäistä kertaa konservatoriossa ystävältäni, jotka olivat olleet armeijassa DDR:ssä.

Seurakunta vetää puoleensa

Vuonna 1996 naapurimme kuuli, että viereisessä talossa alkaa kokoontua luterilaisia, jotka laulavat virsiä. Hän arveli, että saattaisin päästä sinne töihin. Menin käymään seurakunnassa, mutta vain auttaakseni huonokuntoisten tilojen remontoinnissa.

Seurakuntamme on perustettu vuonna 1995. Puuhamiehenä oli Nizhni Novgorodissa syntynyt **Aleksandr Prilutskij**, joka oli tutustunut Pietarissa luterilaisiin. Oikeastaan kyse oli

seurakunnan elpymisestä, koska jo vuonna 1580 Nizhni Novgorodiin perustettiin luterilainen seurakunta.

Amerikkalainen Missouri Synodi (LCMS) lähetti seurakuntaamme lähetystyöntekijöitä, joista yksi oli **Leif Camp**. Ensimmäinen vaikutelmani kristillisyydestä ja kirkosta syntyi hänen kauttaan. Ensi tapaamisella sain häneltä lahjaksi Raamatun ja kaksi Lutherin kirjaa. Keskustelut ja väittelyt Leifin kanssa sekä hänen avoimuutensa ja vilpittömyytensä vetivät minua puoleensa ja niin tulin Jumalan Sanan kuuloon.

Minusta tuli seurakunnan kanttori vuonna 1997. Hoidin myös seurakunnan kirjastoa. Kirjojen kautta tutustuin erilaisiin teologisiin näkemyksiin ja tunnustuksiin. Kuljetin mielelläni opuksia Moskovasta ja Pietarista ja analysoin niitä.

Siihen aikaan minulla oli siunattu mahdollisuus osallistua Missouri Synodin järjestämiin seminaareihin Moskovassa. 6-7 vuoden aikana olin 55 seminaarissa. Amerikasta tuli hyviä opettajia. Maamme oli avoin ja tiedonhalumme valtava. Saimme kokea todella hienoa yhteyttä, joka ei unohdu!

Sittenmin olen tutustunut luterilaiseen traditioon myös Saksaan ja Suomeen syntyneiden suhteiden kautta. Kansanlähetyksen lähetystyöntekijä **Miina Viitanen** työskenteli seurakunnassamme vuosina 2009-2012, mistä olen suomalaisille kiitollinen.

Boitshenkojen perheessä musisoivat kaikki. Jaroslav-isä valvoo Iljan harjoittelua.

Muusikosta pastoriksi

Pastori **Douglas Reinders** palveli seurakunnassa Leif Campin jälkeen, kunnes palasi Amerikkaan. Venäläisiä pappeja ei ollut liiaksi tarjolla. Meitä oli muutama nuori mies vaihtoehtoina ja seurakunta äänesti minua. Piispa vihki minut diakoniksi 2001. Olin sitä ennen auttanut Douglasia ja saarnannut pari kertaa kuukaudessa

Jumala johdattaa meitä kädestä pitäen elämämme aika-na. Siitä näkökulmasta pastorina olo on minulle enemmän kutsumus kuin ammatti - siitäkin huolimatta, että päivittäin epäilen, olenko omalla paikallani. Toisaalta, kun kerran näin kävi, ja seurakuntalaiset edelleen kunnioittavat ja sietävät mi-nua ja seurakunnassa on syntynyt yhteyttä, ei ole sattumaa, että olen tässä tehtävässä.

Jossain mielessä seurakunta - se kristittyjen yhteisö, jos-sa elämme - on perheeni. Olemme viime vuosina järjestä-neet tapaamisia, joissa katsomme yhdessä elokuvia. Niihin kokoontuu pääasiassa nuorisoa ja meillä on hyvä ilmapiiri. Katsomme elokuvia ja pohdimme niiden sisältöä kristillis-es-tä näkökulmasta. Myös musiikilla on elokuvissa tärkeä rooli. Olemme katsoleet esimerkiksi suomalaisen ohjaajan, **Klaus Härön**, elokuvan *Postia pappi Jaakobille*.

Taide todistaa Luojasta

Suhtaudun musiikkiin samalla hartaudella kuin yritän suhtau-tua elämään. Siihen liittyy tiedostamisen salaisuus. Ongelma vain on meidän omassa syntisydessämme, jonka kanssa tais-telemme päivittäin.

Muinaisina aikoina ymmärrettiin, että musiikki todistaa aina Jumalan luoman maailman harmoniasta ja elämän salai-suudesta. Me ihmiset olemme yhteydessä toisiimme sanojen kautta. Sanotaan kuitenkin, että todellinen yhteys syntyy vai-kenemisessä. Jossain sanojen ja vaikenemisen välimaastossa on musiikki. Se löytää tiensä suoraan sydämeen. Sitä kautta olemme yhteydessä Luojaan ja osa luomakuntaa.

Olen vakuuttunut, että oikeat musikit rukoilevat soittaes-saan. Musikolle ei tarvitse kertoa Jumalan olemassaolosta, hän tietää sen muutenkin. Kristuksesta tulee tietysti kertoa. Mutta Luojan jokainen musikko voi intuitiivisesti tuntea.

Itse aikoinaan ”luin” Jumalan olemassaolon Bachin musii-kista, jossa se on niin selvästi ilmaistu. Bach tekee syvällisiä ja traagisia kysymyksiä. Niiden keskellä on kuitenkin paljon käsittämätöntä energiaa ja musiikin riemua. Tunteiden kirjo on valtava. Mikä tahansa suuri taide todistaa Luojasta. Siit-tä, että Jumala on ja hän on luonut kaiken ihmeellisesti. Me kaikki olemme työkaluja Jumalan käsissä. Meihin on asetettu luovuuden siemen.

Kuuntelen musiikkia joka päivä. Se on minulle kuin mat-kakumppani tai paikka, johon voin piiloutua. Tässä mielessä Bachin kantaatit ovat suuri tuki. Yritän aina saarnaa valmis-tellessani kuunnella Bachin kantaatin kyseisen sunnuntain teemaan. Niiden tekstit ovat yllättävän nykyaikaisia! Kantaat-teissa on kolme osa-aluetta: synty, sovitus Kristuksessa ja ian-kaikkinen elämä. Niissä on aina läsnä luottamus armoon ja Jumalan Pojan rakkaus. Valtava lohdutuksen lähde.

Yhteyttä musiikin avulla

Vuonna 2008 ystävät Essenistä, Saksasta, lahjoittivat seura-kuntaamme sähköurut. Sen ansiosta voimme pitää noin ker-ran kuukaudessa hengellisen musiikin konsertteja. Meillä on hyvät suhteet konservatorioon, joka tarjoaa konsertteihimme esiintyjiä. Urkurien lisäksi esiintyjinä on orkestereita, selliste-jä, viulisteja ja huilisteja. Me puolestamme tuomme konsert-teihin kristillistä näkökulmaa.

Tehtävämme kristittyinä on kiittää Jumalaa, mitä ikinä ta-pahtuukin ja olipa elämä miten raskasta tahansa. Musiikki, laulu ja rukous auttavat tässä. Niin musiikin soittaminen kuin kuunteleminenkin auttaa ylistämään Jumalaa, ajattelemaan ja kiittämään häntä. Musiikki yhdistää meitä Jumalaan ja toinen toisiimme.

Musiikilla ei ole rajoja, se on universaali kieli. Joskus Ju-malan Sana ilmaistaan musiikissa ihmeellisellä tavalla, esi-merkiksi Bachin kantaatin nro 177 ensimmäisessä ja viimei-sessä osassa. Bachin teksteissä on uskovan elämän koko kirjo - epäilykset ja murheet, mutta myös luottamus.

Tärkeintä elämässämme on kulkea kohti Jumalan kuva-na olemista eli palata Hänen luokseen. Musiikki auttaa siinä. Taide ei tee meitä paremmiksi, mutta se suuntaa meitä Juma-laa kohti.

Jaroslav Boitschenko valittiin 14.11.2014 Inkerin kirkon Teologi-sen Instituutin rehtoriksi. Haastattelu on tehty syksyllä, ennen kuin rehtorin vaihdos oli tiedossa. Jaroslav Boitschenko on kirjoittanut teoksen ”Luterilaisista Ve-näjällä, Nihzni Novgorodissa ja muuallakin...” (Volga-kustan-nus 2007, 579 s.).

ARKTISTA KUMPPANUUTTA

Arktisuus ja musiikki yhdistävät pohjoisen Suomen, Ruotsin ja Venäjän alueella asuvia.

Venäjän valtion ja Euroopan Unionin välillä on käynnissä yhteistyöprojekti "Kolarktik", jonka tarkoitus on yhdistää Suomen, Ruotsin ja Venäjän pohjoisia alueita. Projektissa toimitaan eri osa-alueilla, niin bisneksen kuin kulttuurinkin parissa. Muurmanskin seurakunta on vastuussa projektin musiikkiosuudesta Venäjällä.

Olemme järjestäneet projektin puitteissa suomalaisil-le ja ruotsalaisille muusikoille esiintymismahdol-lisuuksia Muurmanskissa. Projektiin kuuluu myös seminaarien järjestäminen sekä kansainvälisille musiikkileireil-le osallistuminen.

Vaikka projekti on täysin maallinen, olemme omalta osal-tamme pyrkineet järjestämään sen sopusoinnussa muun seu-rakunnan työn kanssa. Esimerkiksi täällä vierailevat muusi-kot ovat esiintyneet myös Muurmanskin vanhainkodissa, jos-sa seurakuntakin tekee työtään. Lisäksi jokaisessa tapahtu-massa on ollut seurakunnan taholta lyhyt puhe.

Musiikkityö kehittyy

Seurakunnan musiikkielämä on lähtenyt kehittymään tämän projektin myötä. Syyskuussa kansainväliseen kuoronjohtajien seminaariin osallistui joitakin Inkerin kirkon kanttoreita. Se-minaarin lopuksi osallistujien yhteiskuoro esiintyi Muurmans-kin filharmoniaassa. Esiintyminen sai paljon kiitosta.

Vuoden 2014 alusta lähtien seurakunnan musiikkityöstä on vastannut **Jelena Savikina**. Hänen avullaan seurakuntaan perustettiin lasten ja nuorten lauluryhmät. Seurakunnan mu-

siikkitoiminnan taso nousi ja se on elähdyttänyt myös sun-nuntain jumalanpalveluksia. Seurakunnan nuorten lauluryh-män ensikonsertti pidettiin filharmonian pienessä salissa. Sali oli tupaten täynnä ja kuulijat olivat erittäin tyytyväisiä. Tytöt myös saivat varmuutta ja intoa jatkaa eteenpäin.

Kohti uutta vaihetta

Seuraavaksi seurakunta tulee osallistumaan projektin puitteis-sa Ivalossa lasten musiikkileirille sekä toiselle leirille Torni-ossa. Lisäksi osallistumme Oulun kirkkomusiikkipäiville. Lo-ka-marraskuussa Suomessa ja Ruotsissa on projektiin liittyvä kiertue, jonka aikana seurakunnan lapsi- ja nuorisokuoro sekä myös aikuisten kuoro esiintyvät.

Uskomme, että jopa tällaisen projektin ja yhteistyön avulla Jumala tukee seurakuntaamme. Samalla hän valmistaa meitä uuteen vaiheeseen, joka seurakunnan elämässä alkaa uuden kirkkorakennuksen valmistuessa.

*Teksti: Aleksandr Voltshok / suom. Erja Ivanova
Kuvat: Muurmanskin seurakunnan arkistot*

Teksti: Susanna Melanen
– lähetystyöntekijä (Sley), Krasnojarsk
Kuvat: Susanna ja Ville Melasen arkistot

SÄVELEITÄ Siperiasta

Krasnojarskin luterilaisten seurakuntien aktiivisimpiin jäseniin kuuluu useita muusikoita. Kapellimestari Anatoli Tshepurnoin ja tulkina tunnetun Berta Tshepurnajan tyttäristä kaikki ovat orkesterimuusikoita.

Kuorintytär, Irina Tshepurnaja (29), aloitti viulunsoiton viisivuotiaana Ukrainassa, Dnepropetrovskissa.

- Olimme aivan pieniä siskoni **Natashan** kanssa, kun **Lena**-siskoni soitti kotona pianoa. Menin pianon ääreen ja tapailin hänen etydejään vasemmalla kädellä. Siitä äiti keksi, että viulu voisi olla minulle sopiva soitin.

Vuonna 1989 perheen isä sai työtarjouksen Siperian Krasnojarskista ja lähti sinne aluksi yksinään. Muutamia vuosia myöhemmin olojen vakiinnuttua perhe muutti perässä.

Krasnojarskin läänissä asui ja asuu yhä paljon suomalaistaustaisia, sillä inkeriläisten karkotusten alkaessa Krasnojarsk toimi siirtoväen erottelupaikana. Tshepurnajat olivat jo Dnepropetrovskissa kuulleet, että Krasnojarskissa toimii suomalainen yhdistys. Seuran puheenjohtajalta he saivat tietää, että kaupungissa oli luterilainen seurakunta, jota hoiti Hämeenlinnasta käsin pastori **Yrjö Niemi**. Niemen tiedettiin tarvitsevan tulkkia, joten lapsuudestaan saakka kaksikielinen **Berta Tshepurnaja** sai pian töitä. Äidistä ja kolmesta tyttärestä tuli seurakunnan aktiivijäseniä. -Kaukasialainen isoäitini oli ortodoksikristitty. Hän rukoili ja luki Raamattua ja opetti myös meille rukouksia ja Raamatun kertomuksia. Missään vaiheessa emme siskoni kanssa epäilleet Jumalan olemassaoloa. Krasnojarskiin muutettuumme rakensimme huoneemme nurkkaan hyllyn, jossa oli isoäidiltä saatuja hengellisiä kirjoja ja rukouksia. Pyhäkoulua kävimme mielellämme. Rakastimme Larissa-tätiä!, Irina muistelee.

Puhumme hetken siitä, miten tärkeää on käydä säännöllis-

Irina Tshepurnaja pitää pyhäkoulua ja musisoi Siperian rovastikunnassa, Krasnojarskin seurakunnassa.

sesti sanankuulossa riippumatta omista mielihaluista. En malta olla kysymättä, miten on mahdollista olla yhtä aikaa muusikko ja kristitty. Irinan mielestä siinä ei ole mitään ihmeellistä. Hän ottaa esimerkiksi toisen rinnastuksen; joidenkin mielestä ei ole mahdollista yhdistää perhettä ja muusikkoutta. - Tiedän loistavan moskovalaisen muusikon, joka pitää konsertteja jopa muutaman päivän välein. Vasta vähän aikaa sitten kuulin, että hänellä on kaksi lasta ja hän on omistautunut äiti.

Irina Tshepurnaja on palvellut seurakunnassa kauniilla viulunsoitollaan. Viime keväästä saakka hän on pitänyt myös pyhäkoulua. Useiden vuosien tauon jälkeen Krasnojarskissa on paikallinen pyhäkoulunopettaja. Voimme rukoilla hänelle Jumalan siunausta ja johdatusta tehtäviinsä.

Free Hugs -Jumalan sylissä

Muutama vuosi sitten Inkerin kirkon nuorten parissa alkoi viritä ajatus omasta musiikkiryhmästä. Ensimmäiset nuoret alkoivat soittaa pienellä kokoonpanolla housebandina leireillä. Myöhemmin ryhmän nimeksi muotoutui “Free Hugs”.

Teksti: Anna Ruha
- Lapsi- ja nuorisotyön toimikunnan
Suomen asioiden vastaava

Keikat alkavat yleensä siitä, että bändi avaa yleisölle nimen merkitystä. Sanatarkka suomennos olisi “ilmaisia tai vapaita halauksia”. Se kertoo kahdesta asiasta: Jumala on aina valmis ottamaan meidät vastaan, halaamaan, ottamaan syliinsä. Toinen merkitys liittyy ryhmän vaihtuvaan kokoonpanoon. Ryhmä on avoin jokaiselle, joka haluaa tulla mukaan soittamaan tai laulamaan. Keikoilla on yleensä 4-8 esiintyjää, jotka vaihtelevat paikkojaan eri soitinten takana. Instrumentit vaihtelevat kitarasta saksofoniin.

Pääsin itse mukaan bändiin aika pian ryhmän muotoutumisen jälkeen. Olen ollut milloin tulkkina, milloin laulamassa, milloin pianistina ja “managerina” järjestämässä keikkoja. Olen siis yksi avoimen halauksen saajista.

Festivaali nuorille muusikoille

Nuortenbändinä Free Hugs on Inkerin kirkossa harvinainen. Vaikka musiikillisesti lahjakkaita ja kristillistä musiikkia säveltäviä nuoria kirkosta löytyy, nuorten yhtyeitä on ollut vähän.

Kolme vuotta sitten Pyhän Marian kirkossa Pietarissa järjestettiin ensimmäistä kertaa nuorten musiikkifestivaali “L-

fest”. Ajatuksena oli rohkaista ja tuoda esille kirkon musiikki-ihmisiä. Festivaali sai kannatusta ja jatkoa seurasi seuraavana vuonna Petroskoissa, sekä viime keväänä Terijoen seurakunnassa. Free Hugs on esiintynyt festivaalissa joka vuosi.

Yhteyttä keikoilla

Free Hugs on tähän mennessä kiertänyt Suomessa lähes saman verran kuin Venäjällä Inkerin kirkon tilaisuuksissa. Viime keväänä olimme Ryttylässä Idäntöyöpäivillä. Tänä vuonna olemme esiintyneet myös Etelä-Suomessa, muun muassa Espoossa ja Nummelassa, **Terhi Smedsin** avustuksella. Seinäjoella, Ilmajoella ja Vaasan Lähetysjuhilla olimme Liikemiesten lähetysliiton tukemina. Valtava kiitos kaikille kiertueiden mahdollistajille! Jumalan syli on ollut avoin rajalinjoihin katsomatta, ja olemme saaneet kokea ihmeellistä johdatusta, sekä hyviä, yhteisiä hetkiä matkoillamme.

Ryhmän tulevaisuutta en uskalla lähteä ennustamaan. Jumalan syli on aina avoin, me tarvitsemme välillä uusia keinoja huomataksemme tai palauttaaksemme sen mieleemme. Luulenpa, että Free Hugs on yksi tällaisen kaipuun hedelmä.

Mieluisin joululauluni

Eri puolilla Venäjää asuvat, Inkerin kirkkoon kuuluvat henkilöt kertovat, mikä joululaulu on heille kaikkein läheisin.

**Piispa Aarre Kuukauppi
– Kelto**

Jouluyö, juhlayö

Tämä laulu on jo lapsuudessa painunut sydämeen. En muista enää, kuinka pienenä opin sen ulkoa. Sanoman lisäksi siinä on niin hieno sävel.

Toinen on *Enkeli taivaan lausui näin*. Kun neuvostoaikoina avasimme jouluna radion kuunnellaksemme jumalanpalvelusta, kuulimme aina ensimmäiseksi tämän virren. Sama käytäntö on ollut seuroissa. Ja myöhemmin, kun kirkko avattiin, tämä laulu laulettiin joulumessussa ensimmäisenä.

Virteen 24, *Kas yöllä paimenille*, liittyy henkilökohtainen muisto. Äiti lauloi sitä kotona jouluaattona ja -yönä, joskus me lapset aamulla jopa heräsimme siihen. Virren kertosaieistössä on sanat ”Eijaa, laulakaa! Lunastetut olemme kahleista kuoleman”. Lapsena en ymmärtänyt, miksi siinä lauletaan ”Eija” - sehän on tytön nimi! Mutta virressä se on ”Eijaa”, mikä tarkoittaa samaa kuin ”heijaa”.

Natasha Jakuba – Tyrö

Jouluyö, juhlayö

Natasha miettii pitkään suosikkilauluaan, kunnes saa päätettyä. Heti vastattuaan hän kiirehtii kuitenkin lisäämään: ”Ja kaikki muutkin joululaulut!” Natasha on kuullut laulun ensimmäistä kertaa niin kauan sitten, ettei edes muista.

Seurakuntaan Natasha tuli 1990-luvulla. Kadulla nuoret olivat jakaneet kutsuja kirkkoon konserttiin. Siitä lähtien hän on käynyt seurakunnassa säännöllisesti. Jouluna häntä kiehtoo kirkossa erityisesti laulut ja kaikki kaunis – kynttilät, joulukuusi...

**Veronika Pogasij
– Kazan**

Joulu joka päivä

(”Nyt joululaulut kaikuu yössä taas...”)

Olen tuntenut tämän laulun lapsuudesta lähtien, sitä on laulettu kirkossa aina jouluna. Tämä laulu kosketti minua aluksi kauniilla musiikillaan, ja sitten myöhemmin aloin ymmärtää sanojen merkityksen. Tietenkin jokainen laulu on omistettu joululle, niissä on ihana ja vahva tunne, joka laittaa ajattelemaan.

Sergei Elfimov – Syktyvkar

Jouluyö, juhlayö

Kuuntelin laulua jo aikana ennen kirkkoa ja seurakuntaa. Se kosketti sieluani jo silloin. Sitä en tiennyt, että laulu on hengellinen. Tämä laulu oli myös ensimmäinen komin kielelle kääntämäni laulu kirkossa.

Elämme sellaisella ilmastovyöhykkeellä, jossa lunta voi olla jopa ikkunoihin saakka ja aurinko pilkistää vain 4-5 tuntia päivässä. Laulun sanat sopivat mielestäni hyvin myös meidän luontoomme. Kirkkaat tähdet huurteisella taivaalla, lumen narskunta jalkojen alla... Ja kun lumihiihtaleet putoilevat kirkkaan täysikuun valaisemassa yössä Mikä jumalallinen kauneus!

Oksana Dyba – Kontupohja

Tulkoon joulu!

(”Niityllä lunta, hiljaiset kadut...”)

Kuulin tämän laulun ensimmäistä kertaa Suomessa noin viisi vuotta sitten. Oli joulumusiikin ilta kirkossa. Melodia pyöri päässäni pitkän aikaa tilaisuuden jälkeen. Kun palasin kotiin, löysin internetistä laulun sanat. Ne vastaavat hyvin käsitystäni joulusta. Mikä on joulun tärkein asia: Kalliit lahjat ystäville, herkulliset ruuat läheisten kanssa, ikkunoiden koristeleminen jouluvaloin?

On vaikea kuvitella joulua ilman lahjoja ja niitä on mukava ostaakin. On myös mukava kokoontua juhlapöydän ääreen oman perheen kesken. Kaiken touhun keskellä on kuitenkin hyvä muistaa Jeesus-lapsen paikka, silloin voi kokea aidon joulun. Toivotan kaikille sellaista joulua, josta laulussa kerrotaan:

”Tulkoon juhla todellinen, tulkoon Jeesus Herraksi sen.
Tulkoon rakkaus ihmisrintaan, silloin joulu luonamme on.”

Denis Tihomirov – Nizhni Novgorod

Vom Himmel hoch da komm ich Herr

- Enkeli taivaan lausui näin

Minulla on omia, pieniä joulunviettoperinteitä. Yksi niistä on se, kun jouluaattoamuna kuuntelen samaa joululevyä kerta toisensa jälkeen. Tänä vuonna, jos Jumala suo, perinne jatkuu kahdeksatta kertaa. Joka kerta pidän tästä laulusta yhä enemmän, syytä en osaa sanoa. Tämä virsi on yksinkertainen ja ilmeikäs, niin kuin evankeliumi.

*Teksti: Darja Shkurljateva, Kristiina Paananen
Kuvat: Haastateltavien omat arkistot, Kristiina Paananen*

Evangelisen lähetysyhdistyksen pääsihteeri,
pastori Antero Rasilainen:

“Evangeliumi on ilosanoma. Inkerin Kirkko -lehti kertoo tuoreet kuulumiset ja ajankohtaiset asiat ilosanoman etenemisestä Venäjällä. Jumalan Sanan synnyttämä usko synnyttää ilon, kuten kuva kertoo. Suosittelen lehteä lämpimästi - tilaa ja tutustu!”

Tilaa nyt itsellesi tai ystäväillesi joululahjaksi Inkerin Kirkko -lehti!

Tilaa Inkerin kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin. Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuoden 2015 alusta jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hintaa Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
4/92/2014

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino: Saarijärven Offset

Painosmäärä: 3000
Rek.numero: 77-9428
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaus muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi
Kristiina Paananen

Välähdyksiä Venäjältä

Pietarin Filharmonian suuri sali alkoi täyttyä vuoden 1995 helteisen kesäpäivän uuvuttamista kuulijoista. Joku oli onnistunut viime hetkillä saamaan meille konserttiliput, mutta seurueemme istui hajapaikoilla, ripoteltuna ympäri punavalkeaa salia.

Penkkirivilleni oli asettunut amerikkalainen perhe. Oma paikkani oli perheen teini-ikäisen pojan vieressä. Nuorukaisen ruumiinkieli viestitti vahvasti, ettei hän ollut salissa vapaaehtoisesti. Kun ensimmäiset Brahmsin sävelet kajahtivat ilmoille, teini aloitti kiemurtelun ja haukottelun, mitä jatkui väliaikaan saakka.

Väliajan jälkeen ohjelmassa oli Tshaikovskia. Kapellimestari **Valeri Gergijev** alkoi piirrellä tahtipui-kollaan kuin taikuri vuosisataista Venäjää: laajoja aroja, pitkiä jokia, raskasta työtä, sortoa, sitkeyttä, tulusia tunteita, mullan tuoksua, mustaa leipää, valkeita öitä, kirkonkellojen kaikua. Tunnelma salissa oli tiheä kuin syksyinen pimeys. Yleisö tuskin hengitti. Osa itki, jotkut vielä konserttisalin ulkopuolellakin.

Entäpä vieruskaverini? Herrat Tshaikovski ja Gergijev osuivat maaliin hänenkin kohdallaan. Teini istui paikallaan jäähmettyneenä. Katse oli nauliintunut orkesteriin ja kapellimestariin. Koko hontelo olemus näytti imevän musiikkia, joka kuljetti häntä muihin maailmoihin. Miten ihmeellinen vaikutus taiteella voikaan olla.

Länsi-inkeriläisessä seurakunnassa musiikista tuli voiteluainetta vieraan kulttuurin kitkassa. Opim luetaan ja lausumaan venäjänkieltä laulaen. Jumalan-

palveluksissa istuin alkuun kynä kädessä merkatien virsien sanoihin painotuksia. Musiikki teki harjoittelusta mielekkäämpää ja vierasta kieltä oli helpompi laulaa kuin puhua. Pikku hiljaa venäjä laulukielestä hurmasi minut. Jos saan valita, veisaanko Inkerin kirkon jumalanpalveluksessa suomeksi vai venäjäksi, valinta ei ole vaikea.

Inkerin kirkossa lauletuista virsistä ja lauluista enin osa on tuontitavaraa. Nuorten laulukirjassa on joitakin venäläisiä lauluja. Niiden melodiset ja melankoliset, haikkeen kauniit sävelmät sykähdyttävät. Niissä on samaa vahvaa tunnetta, kuin Tshaikovskin ja muiden venäläisten mestareiden musiikissa. Mielestäni kuulen yhä Jaaman seurakunnan entisen kanttorin - **Svetan** - syvän, tumman äänen, jonka välityksellä Jumala useat kerrat kosketti ja hoiti niin seurakuntaa kuin monia vieraitakin.

Tänä adventtina ja jouluna Inkerin kirkossa soivat samat laulut, joita kristityt myös Suomessa ja kaikkialla maailmassa laulavat. Niistä on tullut rakkaita myös kirkkomme nuoremmalle sukupolvelle. Perinteen rinnalle sopisi myös jotain uutta. Toivon, että Inkerin kirkon lahjakkaat musikit tekisivät rohkeasti omaa musiikkia ja jakaisivat sitä muiden käyttöön. Ehkäpä tulevana jouluna Inkerin kirkossa lauletaan uusia venäläisiä, marilaisia, komilaisia tai burjatialaisia joululauluja, jotka löytävät tiensä ihmisten sydämiin.

*Teksti ja kuva: Kristiina Paananen
– lähetystyöntekijä (LYRS)*

Ihmeellisen ihanasti kirkkaat kynttilät ympärillämme palavat,
ja sydämet Sinusta, vain Sinusta, Herra, puhuvat!
Tähän synkkään maailmaan, jonka täyttää huolestamme,
Sinä tulit, ja ylistystä laulaa huolestamme!
Tämä hiljainen ylistys on kuin juhla kuoron pauhu,
Sinä tähtät sielumme, ja niihin syttyy roihu.
Tämä ihmeellinen roihu niin kirkkaasti leiskuu,
Vain sinun rakkaudestasi, Kristus, se puhuu.
Kynttilöiden valo, kuin kirkkaat tähdet pään päällä,
Täyttää koko kirkon – ja minä uskon ja tiedän: Sinä olet täällä!
Pyhän Henkesi kautta olet läsnä aina.
Ja tulet olemaan, kun aika jatkaa juoksuaan.
Joukolla ystävien kumarrumme eteesi rukoillen,
Kristityt perheenä tuomme Sinulle kiitoksen.
Ylistys sinulle, oi Vapahtajamme, Kristus,
Toit lahjasi maailmaan syntiseen: rakkaus ja pelastus!
Herra pyydän, kuule rukouksemme:
Tuo rauha ja ilo koko maailmalle.
Yhä uudelleen syttyköön ja loistakoon Joulun tähti,
Ylistyksemme luoksesi hiljaa ja sointuvasti lähti!
Ihmeellisen ihanasti kirkkaat kynttilät ympärillämme palavat,
ja sydämet Sinusta, vain Sinusta, Herra, puhuvat.

*Teksti: Marina Väisä – Pyhän Marian
seurakunnan kanttori-urkuri
Suomennos: Miina Makkonen
Kuva: Kristiina Paananen*